

escalada en cresta

Quan vaig escalar la cresta Urquiza-Olmo vaig quedar tan gratament sorprès que em vaig prometre fer una visita al Joaquim Olmo a la seva botiga de material de muntanya, que té a Barcelona, i regalar-li una ampolla de bon vi, en mostra d'agraïment.

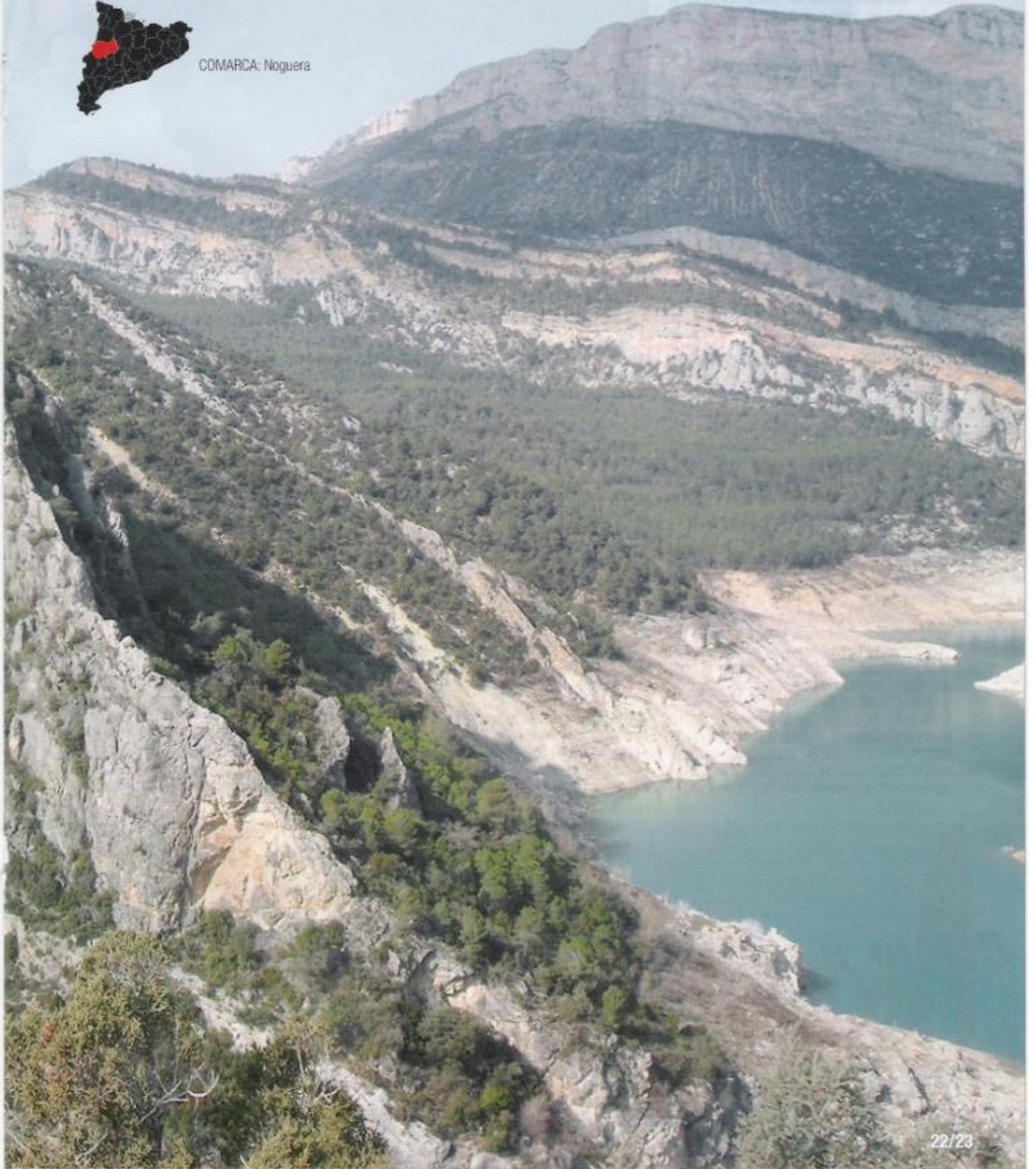
I és que la cresta, i tot el que l'envolta, no tenen comparació possible. Sens dubte estem davant la millor cresta dels Prepirineus. Única per les seves qualitats i ambient. Tots els ingredients complementaris ajuden a exaltar aquestes grates característiques: les impressionants parets del congost de Mont-rebei com a teló de fons, la visita prèvia als nuclis desdoblats de la vall d'Estall, el camí d'aproximació (anomenat camí de "les Cireres d'Arboç"), la soledat imposada de l'ermita de Santa Quitèria... I el mateix recorregut no té malbaratament possible: la roca és bona, a trams excel·lent. L'equipament generós (i més tractant-se d'una cresta quan la majoria no tenen ni equipament testimonial), els talis aeris, el pati, els passos sobre el buit... Els ràpels també són variats, algun gairebé còmic, altres espectaculars. La mesura de la cresta també és completament apropiada a les pretensions per a un bon dia: ni massa llarga, ni massa curta.

La cresta Urquiza-Olmo és una crida al que ja comença a ser una nova modalitat d'activitats a la muntanya: l'escalada de crestes de mitja i baixa muntanya. Tot un món que, de ben segur, donarà molt a parlar en els propers anys. Els cresteristes ja no haurem d'esperar que es retiri la neu dels alts cims, ni haurem d'anar corrent a contrarellotge contra els núvols d'evolució diürna. Benvinguts al cresterisme esportiu! Crec que, quan vegi a en Joaquín, portaré dues ampolles en comptes d'una... per si la vol compartir i per no quedar curts.

CRESTA URQUIZA - OLMO

COMARCA: Noguera

escalada en cresta

Cim principal: La cresta en si mor en una zona de bosc. S'ha de considerar que la part culminant és l'ermita de Santa Quitèria, si bé, també és cert que no es tracta de cap cim.

Dificultat: Dificil. Trams de cinquè grau. Tanmateix, tot i que tècnicament parlant sigui més difícil que moltes de les crestes de l'Alt Pirineu, l'escalada d'aquesta cresta és més gratificant i de menor envergadura i compromís que la majoria. Roca excel·lent i bon equipament.

Horari: 4 hores i 30 minuts.

Primera ascensió: Any 2003, Juan Urquiza i Joaquín Olmo.

Material útil: Cintes exprés. Friends variats i cintes per a savines.

Cartografia útil: Mapa comarcal de Catalunya, editat per l'ICC, escala 1:50.000. Full 23 La Noguera.

Punt de partida: Despoblat de Montfalcó. En l'actualitat s'ha rehabilitat l'enorme casalot situat al lloc on deixem el vehicle.

Accés: Per pistes forestals des del Pont de Montanyana, passant pel despoblat de Estall.

Aproximació a la cresta: Molt atractiva i còmoda, ja que és de baixada. Als primers ascensionistes de la cresta, no només hem d'agrair-los la descoberta, la divulgació i l'equipament d'aquest excel·lent crestall retallat de baixa muntanya, sinó que també cal considerar el treball previ de senyalització i neteja del camí, al qual li van donar el nom de "Camí de les Cireres d'Arboç". Hem de seguir el camí, en direcció est, que ens porta a l'ermita de Santa Quitèria (senyalitzat). A partir d'aquí seguir la carena fàcil, amb molt arbust, fins a un lloc on abandonem la carena i, amb l'ajuda de cadenes i passamans, comencem el descens del "camí de les Ci-

res d'Arboç", sempre pel vessant nord del crestall. En un lloc determinat passem entre la cresta i una gran agulla que rep el nom d'Agulla Montserrat Clotet. El camí, ple de sorpreses, passa pel front de l'avenc de la Carmela, un descobriment més dels propulsors de la cresta. Poc després, ja prop de la carena i abans d'arribar a la part més baixa, veiem una mena de breixa (el camí hi passa molt a prop), on començarem el recorregut. La veritable entrada original està a l'altre costat de la paret, i discorre per una fissura vertical i lliurada mitjançant escalada de 6a+. Tanmateix, les dificultats d'aquest tram inicial i completament opcional, trenquen amb les característiques de la resta de la carena, motiu pel qual són poques les cordades que escalen aquest primer tram difícil. Cal comptar 1 hora d'aproximació, sense preses.

Recorregut: Ja des de bon principi el cordal pedregós ens ofereix el que serà la tònica de la cresta: roca bona, passos divertits, calcari excel·lent, passos breus i continus i equipament de parabolts en els llocs més

apropiats. Cal seguir la carena ascendent (direcció oest), sense pèrdua. Tram aeri, de cordal, amb petites seccions o murets de II° i un primer tram de IV° en aresta, després III° / III + abundant. La cresta es pot fer mitjançant llargs de corda, si bé en aquest primer tram és més aconsellable anar escalant de manera simultània tots els membres de la cordada, per guanyar temps i evitar el fatigós frec de les cordes. Tanmateix, si volem muntar reunions, aquestes estan instal·lades a distància de 35, 60 i 40 metres respectivament, fins a situar-nos en una breixa amb un replà. Abans d'arribar a aquest còmode lloc haurem desgrimat un pas més curiós que difícil, breu bloc amb lleuger caiguda de IV° / IV +.

Des de la breixa veiem el camí pel qual haurem realitzat la marxa d'aproximació. Seguir recte per una mena de blocs fissurats verticals amb roca excel·lent (IV°), que ens porten al vessant sud de l'agulla següent, la qual no arribem a escalar, sinó que li donem l'esquena, ja que en tornar al crestall ho farem per la breixa situada més a l'oest de

Camping
Montsant Park
.com

www.campingmontsantpark.com - campingmontsant@gmail.com
0-742 Partida Pedrenyeres, s/n 43363 Ulldeolins telf 977 5617 08 / 638 86 61 14

serveis: adaptat a minusvalies - supermercat - bar restaurant - wifi gratuïta - piscina - zona esportiva - minigolf - pista petanca - zona infantil - dutxes aigua calenta i freda - bugaderia - s'admeten animals domèstics vacunats

Càmping situat a la "vall del Silenci" (Priorat - Montsant)
Proper a les escoles d'escalada de Siurana i Margalef.

Natura, cultura i gastronomia.

10% de descompte als lectors de Natura i Aventura

l'esmentada agulla, que va ser batejada com Agulla Teresa. No obstant això, sí que seguirem el fil de la cresta (bloc en forma de dau), conjunt de IV° - IV+, fins a ascendir l'agulla següent, que rep el nom d'Agulla Isabella. Descendim a una estreta bretxa mitjançant un espectacular però breu ràpel de 6 metres. Escalar un breu mur, compacte, amb una secció lleugerament desplomada, però amb presa bona i roca excel·lent (Vist i), fins a situar-nos, després de 15 metres de grata

escalada, al cim de la tercera agulla, que rep el nom d'Agulla MariaW.

Nou ràpel de 10 metres vertical i davant nostre el tram més bonic i espectacular del periple i, en aquell temps, un dels millors trams d'escalada en cresta que ha recorregut l'autor d'aquestes línies. Es tracta d'una aresta afilada, en forma d'aresta de ganivet tallant, bastant vertical, a la qual accedim per una breu fissura per continuar després

agafant el llavi de l'esperó amb els peus al marge esquerre. Escalada mantinguda, conjunt de IV° i després guanyar directament la part alta, on l'aresta més aviat ja és un frontó. L'escalada d'aquesta agulla amb fil retallat obliga a un llarg de 55 metres fins a una nova bretxa, llarg "cinc estrelles". Parabolts. El tram següent també és una secció d'esperó-aresta, ja no tan vertical ni espectacular, amb passos de blocs i conjunt de IV°, que ens situa en el cim d'un nou gendarme

S & M SKI & MOUNTAIN

S & M OUTLET

TOT EL QUE NECESSITES PER DISFRUTAR LA MUNTANYA

Ctra. N-260, Km. 130 (antiga N-152) - RIBES DE FRESER - Tel. 972 72 73 39

Escalada en cresta

on trobem una altra instal·lació de ràpel. El ràpel en si és espectacular i llarg, en realitat són dos de 35 metres cadascun amb una lleixa intermèdia, i que ens diposita en una estreta i ombrívola xemeneia interior. Escalem la curta paret que dona accés a l'aresta de l'agulla situada a l'altre costat de la xemeneia (IV*) i tan aviat com sortim de la fosca xemeneia, tornem a delectar-nos amb l'escalada d'un esperó-aresta força vertical i aeri, sobre roca bona, que farà les delícies del cresterista (conjunt de IV* mantingut, amb una trams de IV + a la part alta). Assegurances fixes, parabolts, en els trams claus. Si no tenim prou amb un llarg d'esperó, a continuació en tenim un altre de similar, 45 metres més d'escalada pel fil aeri, sobre un esperó rocós, que ens porta al cim de l'agulla següent, que rep el nom d'Agulla Madona. Nou ràpel de 15 metres per baixar-hi. Ve ara el tram que potser és el més enutjós de la carena, ja que la roca ja no és de tan bona qualitat. Seguim per l'aresta fins que un esperó monolític ens barra el pas. Serà el moment de buscar una cartel obliqua que ascendeix en diagonal cap a la dreta (IV* - III +), fins a un replà on muntarem reunió. Superar uns blocs verticals i fissurats, de roca molt bona, mitjançant uns passos atlètics i agradables, que ens dipositen de nou en la carena. Breu ràpel de 6 metres seguit d'un altre de 15 metres amb una diminuta punta intermèdia. Després d'aquest últim ràpel escalem un vessant bastant arbustiu, amb grades i petits murets (III° - IV* aïllat i II°), que ens diposita al final de les dificultats. Seguim la carena, ja fàcil i sense complicacions, fins a l'ermita de Santa Quitèria, coincidint, per tant, amb el traçat de la marxa d'aproximació.

Descens: Com ja hem descrit prèviament, el descens forma part de l'ascensió de l'última secció de la cadena, per la qual haurem fet la marxa d'aproximació. En aquest sentit, tant aproximació com descens són ben atípics, ja que el primer es fa en sentit descendent i el segon en sentit ascendent. Del final de les dificultats fins al cobxe, passant per l'ermita, hem de comptar poc menys de 30 minuts.

Pako Crestas
www.pakocrestas.com

